

श्री उच्च अदालत पाटन,अस्थायी इजलाश हेटौडामा चढाएको

निवेदन -पत्र

बिषय : मुलुकी फौजदारी कार्यविधि संहिता २०७४ को दफा ७३ तथा न्याय प्रशासन ऐन २०७३ को दफा १५ बमोजिम बेरितको आदेश बदर गरी पाँऊ ।

जिल्ला बाग्लुङ विहुँ सावीक गा.वि.स. वडा नं. ४ हाल काठेखोला गा.पा.वडा नं.६ घर भई हाल का.जि. का.म.न.पा. वडा नं.४ बालुवाटार डेरा गरी बस्ने कासिराम कँडेलको छोरा वर्ष २४ को युवराज कँडेल.....१ **निवेदक प्रतिवादी**

जिल्ला काठमाण्डौ का.म.न.पा वडा नं. ६ बौद्ध मंहाकाल घर भई हाल ऐ. वडा नं. ७ मित्रपार्कमा डेरा गरी बस्ने लालचन्द्र लामिछानेको छोरा वर्ष ४४ को रवी लामीछाने.....१

विरुद्ध

वासु प्रसाद पुडासैनी समेतको जाहेरीले नेपाल समेतको जाहेरीले नेपाल सरकार.....१ **विपक्षी वादी**

मुद्धा : आत्महत्या गर्न दुरुत्साहन

हामी निवेदकहरु आवश्यक दस्तूर साथै राखी मुलुकी फौजदारी कार्यविधि संहिता २०७४ को दफा ७३ एवं न्याय प्रशासन ऐन, २०७३ को दफा १५ अन्तर्गत निम्नानुसार निवेदन गर्दछौ ।

१. प्रस्तुत मुद्धाको सम्पूर्ण व्यहोरा भिकाई आउने कैफियत प्रतिवेदनबाट अवगत हुने नै हुँदा यहाँ विस्तारमा उल्लेख गरीएको छैन । तथापी मुद्धाको संक्षिप्त तथ्य यसप्रकार छ: टेलिभिजन पत्रकार शालिकराम पुडासैनीले चितवन जिल्ला भरतपुर महानगरपालिका स्थित होटल कंगारुको कोठा नं.२०२ मा सिलिंग पंखामा डोरीले पासो लगाई आत्महत्या गरेको र सो आत्महत्या पुर्व मृतकले आफनो मोवाइलमा प्रतिवादीहरु उपर विभिन्न आरोप लगाई खिचेको भनिएको भिडियो सामाजिक संजालमा सार्वजनिक भई चितवन प्रहरीले घटनाको अनुसंधान गर्ने क्रममा निवेदकहरु उपर मृतकलाई आत्महत्या गर्न दुरुत्साहन गरेको आरोपमा जिल्ला सरकारी वकील कार्यालय मार्फत चितवन जिल्ला अदालतमा आत्महत्या गर्न दुरुत्साहन गरेको भन्ने अभियोग पत्र दर्ता भई हामी विरुद्ध यो मुद्धाको न्यायीक प्रकृयाको शुरुवात गरिएको ।

२. प्रस्तुत मुद्दामा चितवन जिल्ला अदालतबाट मिति २०७६/०५/०९ गते निवेदकहरुबाट क्रमशः रु.३ लाख तथा रु. ५ लाख धरौटी माग गर्ने लगायत विभिन्न सर्तहरु पालन गर्नु पर्ने भनी निम्नानुसारको आधार ग्रहण गरी आदेश भएको रहेछ ।
- क. प्रतिवादी मध्येका रवि लामिछाने, युवराज कडेल र हाल मृतु भएका शालिकराम पुडासैनी एउटै टेलिभिजन कार्यक्रममा केहि समय संगै काम गरी कार्यक्रम उत्पादन, प्रसारण गर्ने कला,कौशल, सिप र स्रोत सामग्रीको प्रयाप्त जानकारी भएका निज शालिक राम पुडासैनी यी प्रतिवादीहरु बाट छुट्टीएर अलगगै माउन्टेन टेलिभिजनमा काम गर्न सुरु गरेको अवस्थामा निज संग यी प्रतिवादीहरु मध्येका रवि लामिछाने र युवराज कडेलको कुनै आग्रह पूर्वाग्रह थिएन वा सहकर्मी हुनुको नाताले निजको प्रतिवादी मध्येका रुकु कार्कीसंगको विवाहइत्तेर निजी सम्बन्धको बारेमा थाहा जानकारी नै थिएन र निजलाई सहकर्मीको अवस्थाबाट अलग भई सकेको अवस्थामा यी प्रतिवादीहरुले सो सम्बन्धको विषयलाई लिएर कार्यक्रम सार्वजनिक गर्ने धम्क वा त्रास देखाएनन होला र सो धम्क र त्रास निज शालिकराम पुडासैनीलाई आत्महत्या गर्न दुस्प्रेरीत गर्ने तह सम्मको कारण थिएन होला भनि अहिले नै भन्न सकिने अवस्था देखिएन ।
- ख. प्रतिवादी मध्येका रवि लामिछाने र युवराज कडेल न्यूज२४ टेलिभिजनमा सिधा कुरा जनतासंग कार्यक्रम संचालन गर्ने संचार कर्मी भएको र प्रस्तुत मुद्दा निजहरुले संचालन गर्ने कार्यक्रम संग पनि सम्बन्धित भएको देखिदाँ प्रस्तुत मुद्दा सक्षम अदालत समक्ष विचाराधिन अवस्थामा रहेको हुदाँ प्रस्तुत मुद्दाको अन्तिम टुंगो नलाग्दा सम्मको लागी प्रस्तुत मुद्दाको विषयलाई लिएर अनुसन्धानमा संलग्न प्रहरी,अभियोजनकर्ता सरकारी वकिल,पीडित परीवार,मुद्दाको सम्बद्ध साक्षी, मौकामा बुझिएका अन्य व्यक्तिहरु,प्रमाणको वैज्ञानीक परीक्षणमा संलग्न विशेषज्ञ,चिकित्सक, अदालत र समग्र न्यायीक प्रकृयाको बारेमा कुनै पनि विषयबस्तु समावेश गरी संकलित प्रमाणको विश्वसनियतमा अन्यथा असर पुऱ्याउने उदेश्यले अदालत भन्दा बाहीर कुनै पनि सार्वजनीक कार्यक्रम गर्न, टेलिभिजन कार्यक्रम प्रसारण गर्न फेसबुक लाईभ,टवीटर,यूट्यूब लगाएतका समाजिक संजाल वा अन्य सार्वजनिक संचार माध्यमबाट विचार वा प्रतिकृया स्वदेश वा विदेशबाट व्यक्त गर्न गराउन नपाउने, औषधि उपचारको लागी विदेश जानुपरेको अवस्थामा यस चितवन जिल्ला अदालतको लिखित पुर्व अनुमती लिएरमात्र विदेश जान पाउने गरी निज प्रतिवादी रवि लामिछाने र युवराज कडेललाई शर्त सहितको क्रमश रु ५ लाख र रु.३ लाख धरौटीमा रही मुद्दाको पुपक्ष गर्ने गरी आदेश भएको रहेछ ।
३. उपरोक्त उल्लेखित आधारहरु अबलम्बन गरी चितवन जिल्ला अदालतबाट मिति २०७६/०५/०९ गते हामी निवेदकलाई मुद्दा पुर्पक्षका लागी धरौट तारेखमा राख्ने गरी आदेश हुनुका साथै विभिन्न सर्तहरु पालना गर्नु पर्ने भनी गरेको आदेश त्रुटिपूर्ण रहेको हुँदा बदरभागी छ भन्ने सर्मथनमा हामी निम्नानुसारको निवेदन जिकिर प्रस्तुत गर्दछौ ।

क.चितवन जिल्ला अदालतले ग्रहण गरेको पहिलो आधार पूर्णतः त्रुटिपूर्ण छ । किनभने आदेशानुसार मृतक शालिकराम पुडासैनी हामी जतिकै सिप र कला कौशल भएका, निज हामी कार्यरत रहेको टेलिभिजनको काम छाडी अर्को टेलिभिजनमा जाने कार्यले हाम्रो निज प्रति हाम्रो कुनै पनि आग्रह पूर्वाग्रह थिएन भने त्यस्तो आग्रह पूर्वाग्रह थियो भन्ने कुरा कुनै पनि वस्तुनिष्ठ प्रमाण बाट पुष्टि हुन सकेको छैन । मृतकको प्र.रुकु कार्कीसंगको विवाहाइतर सम्बन्धको बारेमा नत हामीलाई थाहा जानकारी नै थियो नत मृतकले प्र.रुकु कार्कीसंग गर्ने गरेको दुर्व्यवहारका

सम्बन्धमा हामीले आफ्नो कार्यक्रम मार्फत सार्वजनिक गर्ने धम्क र त्रास नै मृतकलाई दिएका थियौं । अतः हामीले गर्दै नगरेको क्रियाबाट मृतक आत्महत्या गर्न दुरुत्साहीत भए होलान भन्ने अनुमानका आधारमा चितवन जिल्ला अदालतबाट हामीसँग धरौटी माग गर्ने गरी भएको आदेश कोरा कल्पना भन्दा बढि केहि नभएको प्रष्ट छ । अदालतको आदेश प्रमाणका आधारमा हुनु पर्छ नकी अनुमानका आधारमा । मुलतः मृतकले मिति २०७६।०३।२५ मा न्यूज२४ टेलिभिजनबाट कामी छोडि गए पश्चात हामी निवेदकहरु र निज मृतक बिच नत कुनै भेटभघाट नत कुनै फोन सम्बाद नै भएको थियो । सोही व्यहोरा हामीले हाम्रो अनुसन्धान अधिकारी तथा सम्मानित चितवन जिल्ला अदालत समक्ष गरेको बयानमा समेत उल्लेख गरेको थियो भने अनुसन्धानमा कागज गर्ने दिपक बोहोरा समेतको कागज तथा मिसिल संलग्न प्रतिवादी र मृतकको मोवाइलको कल डिटेल्सबाट हामीले गरेको उक्त इन्कारी बयान पुष्टि (Coroborate) भइरहेको छ । अर्को तर्फ मृतकसंग विवाहेतर सम्बन्ध रहेकी प्रतिवादी रुकु कार्कीले यस अदालत तथा अनुसन्धान अधिकारी समक्षको आफ्नो बयानको क्रमशः स.ज. ६ र ७ मा रवि लामिछाने र युवराज कंडेललाई आफुले नत पहीले चिनेको नत देखेकी नै थिए, २०७६।०४।३० गते प्रहरीद्वारा प्रकाउ परी हिरासतमा रहे पछि मात्र देखेको चिनेको भनि प्रष्ट रुपमा उल्लेख गरीदीएकी छिन । यसरी मृतक शालिकरामसंगको विवाहाइत्तर सम्बन्ध रहेकी प्र. रुकु कार्की स्वयंले हामीहरुसंग पूर्व चिनजान नरहेको, हामीलाई शालिकरामसंगको विवाहाइत्तर सम्बन्धको बारेमा केहि नभनेको र सो वारे हाम्रो कार्यक्रममा उक्त कुराको सम्बन्धमा कुनै कार्यक्रम देखाउन तथा मृतकलाई डराउन, धम्काउन समेत नभनेको भनी प्रष्टसंग बयानमा लेखाएपछि मृतक हाम्रो पुर्व सहकर्मी मात्र भएको कारणले उक्त विषयमा हामी जानकार रहेको, हामीले मृतकलाई धम्क वा त्रास देखाएका होलान भन्ने निष्कर्षमा पुगी भएको चितवन जिल्ला अदालतको आदेश फौजदारी कार्यविधि संहिताको दफा ६८ तथा प्रमाण ऐनको दफा ९,१८,२५ विपरीत रहेको प्रष्ट छ । न्यायधिशले गर्ने कुनै पनि आदेश तथ्य र कानूनको समिश्रणबाट मात्र हुन सक्छ । यस परिप्रेक्ष्यमा वादीको बनाई तथ्यपरक छैन भन्ने हाम्रो र रुकु कार्की समेतको बयानलाई नजर अन्दाज गरि निराधार आदेश भएको छ । मृतकले आत्महत्या नै गरेको मान्ने हो भने पनि आत्महत्याका लागि दुरुत्साहन तथा सो परिस्थितीको सम्बन्धमा दफा १७७ र १८५ को अभियोग लागेकोमा त्यस्तो कृया हामीबाट भएको भन्ने प्रमाणबाट देखिनु पर्छ त्यास्तो देखाउन नसकेको अवस्थामा धरौटी माग्न सक्ने अवस्था नै हुँदैन । आत्महत्या गर्नेको आफ्नो मनको भावना हामी विरुद्धको आधार हुन सक्दैन । तसर्थ जिल्ला अदालतले मुलुकी कार्यविधि संहिताको दफा ६८ बमोजिम आदेश गर्दा अभियोग पुष्टि हुने तत्काल प्राप्त प्रमाणको विध्यमानता मिसिलमा हुनु अनिवार्य सर्त हो । तत्काल प्राप्त प्रमाणको अभावमा अनुमानलाई आधार लिई दफा ६८ को आधारमा आदेश गर्न मिल्दैन भने अनुमानको आधारमा गरीने आदेश वा फैसला सम्मानित सर्वोच्च अदालतबाट ने.का.प.२०७० नि.नं.९०९२ मा प्रतिपादीत सिद्धान्तको समेत विपरीत रहेको हुदाँ चितवन जिल्ला अदालतबाट मिति २०७६।०५।०९ गते भएको आदेश बदरभागी रहेको प्रष्ट छ ।

ख. त्यसैगरी चितवन जिल्ला अदालतले आफ्नो १३ पृष्ठको आदेशमा वादी नेपाल सरकारको तर्फ बाट प्रस्तुत मृतकले मर्नु अघि तयार गरेको भनीएको कथित भिडियो देखि अन्य सम्पुर्ण प्रमाणहरुको विश्वसनियतमा पटक पटक प्रश्न गर्दै आत्महत्या गर्न दुरुत्साहन सम्बन्धमा नेपालको सर्वोच्च अदालतबाट ब्याख्या समेत भई नसकेको, (आदेशको पृष्ठ ६,७,८), विदेशी कानून र विदेशी अदालतको फैसलाहरुबाट प्रस्तुत मुद्दाको प्रमाणमा आएको भिडियो मृतकालिन

घोषणा हुन नसक्ने स्पष्टरूपमा उल्लेख गरेको छ । त्यस्ता प्रमाणहरूको प्रमाणीकता विशेषज्ञको परीक्षण पश्चात मात्र एकिन हुन सक्ने भनि उल्लेख समेत गरेको छ तर आदेशको १० औं र ११ औं पृष्ठमा तत्काल प्राप्त प्रमाणको विध्यमानता बिना नै अनायास हामी निवेदहरूसंग फौजदारी कार्यविधि संहिताको दफा ६८ बमोजिम धरौटि माग गर्ने र **औषधि उपचारको लागी विदेश जान परेमा त्यस अदालतको लिखित अनुमती लिनु पर्ने**, मुद्धासंग सम्बन्धित विषय, व्यक्ती र पदाधिकारीसंग सम्बन्धित कार्यक्रम देश तथा विदेशबाट टेलिभिजन, सामाजिक संजाल तथा अन्य माध्यमबाट हामी तथा हाम्रा सुभचिन्तकले समेत प्रकाशन र प्रशारण समेत गर्न नपाउने गरी सर्त समेत तोकिएको छ । जुन आधारहरू सर्वथा त्रुटिपूर्ण छ । मुलतः अदालतले थुन्छेकको आदेश गर्दा मिसिल संलग्न तत्काल प्राप्त प्रमाणका आधारमा फौजदारी संहिताको दफा ६७, ६८ वा ६९ को अवस्था विचार गरी सोही बमोजिम कुन चाही दफा प्रयोग गर्ने भनी आदेश गर्ने हो । उल्लेखित ३ वटै दफाहरूमा प्रयुक्त भएका भाषाहरू हेर्दा सम्मानित चितवन जिल्ला अदालतले आफ्नो आदेशमा स्वास्थ्य उपचारको लागी विदेश जांदा त्यस अदालतको स्विकृती लिनु पर्ने र हामी तथा हाम्रा समर्थकले समेत मुद्धाको विषयसंग सम्बन्धीत कार्यक्रम, आलेख प्रकाशन, प्रसारणमा रोक लगाउन सक्ने कानूनी व्यवस्था देखिदैन । साधारण तारेख बाहेक अन्य विकल्प नै नभएको अवस्थामा थप विदेश जान नियन्त्र गर्ने शर्तहरू तथा हामीले नेपाल कानून बमोजिम के गर्न हुन्छ के गर्न हुँदैन कानूनले स्पष्ट पार्ने कुरा हो र नगर्नु पर्ने कार्य गरे नेपाल कानूनले आफ्नो गति लिन्छ । न्यायधिशलाई मलाई आफ्नो पेशा व्यवसायको सम्बन्धमा कुन कर्यक्रम कुन विषयमा गर्ने, कुन विषयमा नगर्ने भन्ने कुरामा शर्त राख्न पाउने अधिकार छैन । यसरी कानूनले अधिकारै नदिएको विषयमा आदेश गर्नु भनेको अधिकारको त्रुटिपूर्ण प्रयोग गर्नु हो । तत्काल प्राप्त प्रमाणका आधारमा थुना, धरौट वा तारेखको आदेश गर्ने अदालतको स्वविवेकीय अधिकार हो तर त्यस्तो स्वविवेकको प्रयोग वस्तुनिष्ट हुनु पर्दछ । दफा ६८ को सन्दर्भमा स्वविवेकको प्रयोग तत्काल प्राप्त प्रमाणबाट पुष्टी हुनु पर्दछ । प्रस्तुत मुद्धामा दफा ६८ को प्रयोगको वस्तुनिष्ट आधार एकातर्फ उल्लेख हुन सकेको छैन भने अर्कोतर्फ कानूनको अख्तियारी बिना नै नागरीकलाई प्राप्त स्वतन्त्रताको अधिकारलाई कुण्ठित गर्ने गरी यात्रामा प्रतिबन्ध तथा हाम्रा देश विदेशमा रहेका सुभचिन्तक तथा सुभचिन्तकको आवरणमा रहेका अन्य व्यक्तिले गर्ने मुद्धाको विषय वस्तुसंग जोडिएको प्रकाशन र प्रकाशनको जिम्मेवारी समेत हामी उपर रहने सर्त सहितको आदेश पुर्णतः त्रुटिपूर्ण छ । कानूनको अख्तियारी बिनाको अदालतको आदेशले न्यायीक मान्यता प्राप्त गर्न सक्दैन भने त्यस्तो आदेशको निरन्तरताले न्यायको मर्म नै परास्त हुन पुग्दछ । अतः हामी उपर यात्रा प्रतिबन्ध लगाउने र हाम्रा शुभचिन्तक वा प्रंससकले मुद्धाको विषयसंग जोडिएका विषयवस्तु प्रकाशन प्रसारण गर्ने शर्त सहितको चितवन जिल्ला अदालतको आदेश त्रुटिपूर्ण हुदाँ सो आदेश बदर गरी पाउँ ।

- ग. सम्मानित चितवन जिल्ला अदालतबाट हामी निवेदक प्रतिवादीहरूलाई मुद्धा पुपक्षको लागी धरौट तारेखमा छोडने आधार “भिडियो रेकर्ड गरिएको भनिएको मृतकको भनाईको भिडियोलाई अनुसन्धानमा संलग्न नरहेको अनाधिकृत बाह्य व्यक्तिको पहुँचमा पुगी सम्पादन समेत गरी सामाजिक संजाल मार्फत सार्वजनिक समेत भएको मिसिल संलग्न सो भिडियोको विशुद्धता र विश्वसनियतामा शंकाको गुञ्जायस रहेको भन्ने प्रतिवादी पक्षको जायज शंकालाई अदालतले भिडियोको सन्दर्भ सच्चाईएका बारेमा थप विशेषज्ञ परीक्षण नगरी नगराई सोहि प्रमाणका आधारमा मात्र यी प्रतिवादीहरूलाई मुद्धा पुपक्षको लागी थुनामा राखिनु पर्छ भनि जाहेरवाला र वादी नेपाल सरकारका तर्फबाट बहस गर्ने बिद्वान कानून व्यवसायी र बिद्वान जिल्ला न्यायधिबक्ताको बहस बुदाँ लाई स्वच्छ सुनुवाईको सिद्धान्त एंव न्याय र कानूनको रोहबाट

उपयुक्त मान्न सकिएन” भन्ने वाक्याशं समेत आदेशमा उल्लेख गर्‍यो तर पुनः सोही भिडियोको जरियाबाट उठान भएको मुद्दामा हामीसँग धरौट माग्ने सम्मको आदेश हुनुले चितवन जिल्ला अदालतको आदेशको व्यहोरा र निष्कर्ष आपसमै दुविधाजनक रहेका छैन । न्यायीक आदेशमा दुविधाको गुन्जाइस हुनु हुँदैन र त्यस्तो आदेशबाट नागरिकको स्वतन्त्रता तथा फौजदारी न्यायको हक कुण्ठित हुनु हुँदैन । तसर्थ दुविधाजनक आदेशमा रहेको त्रुटि सच्चाउने व्यवस्था नै दफा ७३ मा रहेको हुँदा चितवन जिल्ला अदालतको आदेश बदर गरी आदेशमा रहेको त्रुटि तथा दुविधा सच्चाउने गरि जिल्ला अदालतको मिति २०७६।१।९ को आदेश बदर गरि पाउँ ।

- घ. त्यसैगरी, फौजदारी मुद्दामा अभियोग पत्र दायर हुनु मात्र पर्याप्त हुँदैन । उक्त अभियोग मिसिल संलग्न कुन कुन तथ्य प्रमाण र कानूनमा आधारीत रहेको छ भन्ने कुरा मुल विषय हो । अभियोग दावि लगाउने र अभियोग स्थापित हुने अलग कुरा हुन । फौजदारी कसुर अन्तर्गत अभियोग दावि लिंदा सो दावीलाई पुष्टि गर्ने यथेष्ट प्रमाणहरु वादी पक्षबाट पेश हुनु अनिवार्य हुन्छ । प्रस्तुत मुद्दाको अनुसंधान केवल मृतकले विवादीत भिडियोमा के भने भन्ने तथ्यलाई आधार मानी अगाडी बढेको छ । जबकी फौजदारी कानूनको मुलभुत सिद्धान्त बमोजिम आरोपित कसुरमा प्रतिवादीहरुले के कस्तो कार्य गरे र सो कार्यबाट नै फौजदारी कानूनले निषेध गरेको परिणाम आयो आएन भन्ने आधारमा मुद्दा अगाडी बढ्नु पर्ने हुन्छ । प्रस्तुत मुद्दामा हामी निवेदकहरुको कुनै पनि त्यस्तो कार्य जस्ले मृतकलाई आत्महत्या गर्न बाध्य पारेको हो भन्ने तथ्य वादीले देखाउन वा प्रमाणबाट पुष्टी हुन सकेको छैन । जबकी वादी नेपाल सरकारको पहिलो दायित्व नै हाम्रो कसुरजन्य कार्य स्थापित हुने प्रमाण मिसिलमा संलग्न गर्न सक्नु पर्दथ्यो जुन हुन सकेको छैन । यसरी वादीले **Corpus Delict** नै स्थापित गर्न नसकेको प्रस्तुत मुद्दामा हामी उपरको अभियोग ठहर हुन नसक्ने प्रष्ट छ (ने.का.प. २०६६ नि.नं.८२४३ । तर्थस प्रमाणीत आधार वेगर अनुमान तथा आँकलनको भरमा अभियोग स्थापित गर्दै जाने हो भने फौजदारी न्यायको मुल मर्म नै परास्त हुन गई समग्र न्याय प्रणाली प्रति नै वितृष्णा पैदा हुने तर्फ अदालत सचेष्ट रहनु पर्नेमा चितवन जिल्ला अदालतको दृष्टी त्यता तर्फ पुग्न सकेको छैन । अतः फौजदारी न्यायको मान्य सिद्धान्त र सर्वोच्च अदालतबाट प्रतिपादीत सिद्धान्त विपरित भएको चितवन जिल्ला अदालतको आदेश बदरभागी रहेको हुँदा बदर गरि पाउँ ।
४. अतः माथि उल्लेखित तथ्य र प्रमाणका आधारमा चितवन जिल्ला अदालतबाट प्रतिवादीहरुबाट धरौटी माग गर्ने तथा विदेश यात्रामा शर्त तोक्ने तथा हामी तथा हाम्रा शुभचिन्तक समेतबाट कार्यक्रम प्रकाशन, प्रसारणमा रोक लागउने गरी भएको मिति २०७६।१।०९ को आदेश बदर गरी मुद्दा पुर्पक्षका लागी प्रतिवादीहरुलाई फौजदारी संहिताको दफा ६९ बमोजिम साधारण तारेखमा राख्नु भन्ने आदेश गरि पाउँ ।
५. निवेदन वापत लाग्ने दस्तुर यसै साथ छ ।
६. संलग्न कागजः
- क. चितवन जिल्ला अदालतको मिति २०७६।०१।०९ को आदेशको प्रतिलिपि पाना.....१
- ख. हाम्रो नागरीकता प्रमाण पत्रको प्रतिलिपी.....१
७. यो निवेदन पत्र दर्ता गर्न कानुन व्यवसायी मुकरर गरेको छैनौ पछि हाम्रो तर्फबाट उपस्थित हुने कानुन व्यवसायीको बहस बुँदालाई यसै निवेदन पत्रको थप अंग मानी पाउँ ।
८. यसमा लेखिएको व्यहोरा ठिक साँचो छ भुट्टा ठहरे कानुन बमोजिम सहुंला बुभाऊंला ।

निवेदक

युवराज कँडेल

रवि लामिछाने

ईति संवत २०७६ साल भाद्र महिना १६ गते रोज २ शुभम्.....।